

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
СУМСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ А. С. МАКАРЕНКА

ПРИРОДНИЧО-ГЕОГРАФІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ

«Затверджую»

Голова приймальної комісії

СумДПУ імені А.С. Макаренка

проф. Ю.О. Лянной

«13» Березня 2020 р.

ПРОГРАМА ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ
З ГЕОГРАФІЇ
ДЛЯ ВСТУПУ НА НАВЧАННЯ
ДЛЯ ЗДОБУТТЯ СТУПЕНЯ БАКАЛАВРА
НА ОСНОВІ ПОВНОЇ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ

Розглянута на засіданні

Приймальної комісії

«28» лютого 2020 р.

Протокол № 5

Програма вступного випробування з Географії для вступу на навчання для здобуття ступеня Бакалавра на основі повної загальної середньої освіти

Ухвалена на засіданні
кафедри загальної та регіональної географії
від 27 лютого 2020 р. протокол № 8

Завідувач кафедри загальної та регіональної географії

 О. Г. Корнус

Голова предметної екзаменаційної комісії

 О. С. Данильченко

**ПРОГРАМА
ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ З ГЕОГРАФІЇ
ДЛЯ ВСТУПУ НА НАВЧАННЯ ДЛЯ ЗДОБУТТЯ СТУПЕНЯ БАКАЛАВРА
НА ОСНОВІ ПОВНОЇ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ**

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Програму вступного випробування з географії розроблено для абітурієнтів, що прагнуть вступити до Сумського державного педагогічного університету імені А. С. Макаренка на базі повної загальної середньої освіти.

Зміст програми знаходиться у суворій відповідності до програми зовнішнього незалежного оцінювання з географії 2020 року та у відповідності з чинною програмою з географії для 6-9 класів закладів загальної середньої освіти (основна школа) та програмою з географії рівня стандарту для 10-11 класів закладів загальної середньої освіти (старша школа). Обсяг знань географічних закономірностей і термінів, географічної номенклатури, визначається в межах діючої програми та чинних підручників.

Матеріал програми вступних випробувань з географії розподілений за такими розділами: «Загальна географія», «Географія материків і океанів», «Фізична географія України», «Загальні положення економічної та соціальної географії», «Економічна і соціальна географія України», «Соціальна і економічна географія світу». Програма до вступного випробування з географії складається з пояснювальної записки, переліку розділів і тем, знань, предметних вмінь та способів навчальної діяльності, списку літератури.

Програма розглянута і затверджена на засіданні кафедри загальної та регіональної географії СумДПУ імені А. С. Макаренка (протокол № 8 від 27 лютого 2020 року).

Програма вступного випробування спрямована на виявлення рівня сформованості знань та умінь з навчального предмета «Географія» та дозволяє перевірити:

- знання найважливіших географічних законів, історії географічних знань, будову атмо-, літо-, гідро- та біосфери і географічної оболонки в цілому;
- володіння географічною термінологією, вміння користуватися картами і атласами, знання географічної номенклатури;
- вміння розв'язувати задачі на визначення часу, географічних координат;
- розуміння зв'язку між природою і суспільством та господарством, знання основних закономірностей природи, населення та господарства різних материків;
- знання основних закономірностей природи, населення і господарства України;
- рівень обізнаності з основними питаннями економічної та соціальної географії світу.

Вступне випробування з географії для вступу на навчання за ступенем бакалавр проводиться у вигляді письмового тестування. Робота виконується протягом 2 академічних годин (90 хвилин).

ЗМІСТ ПРОГРАМИ

№	Назва розділу, теми	Зміст навчального матеріалу	Результати навчально - пізнавальної діяльності учнів, які оцінюються
I. Загальна географія			
1.1	Географія як наука, розвиток географічних досліджень	Географія як система наук. Об'єкт дослідження географічної науки. Поняття «геосистема». Рівні геосистем. Джерела географічних знань. Методи географічних досліджень. Пізнавальна та конструктивна роль географії. Розвиток уявлень про форму, розміри та рухи Землі. Найвизначніші географічні відкриття, видатні мандрівники. Вітчизняні вчені-географи. Сучасні географічні дослідження та їх значення.	Знаннєвий компонент: <i>називає</i> об'єкт дослідження географічної науки; структурні компоненти географічної науки; <i>знає</i> видатних мандрівників; <i>пояснює</i> значення поняття «геосистема». Діяльнісний компонент: <i>розрізняє</i> рівні геосистем; методи географічних досліджень; <i>аналізує</i> зміни в уявленнях про форму, розміри та рухи Землі. Оцінювально-ціннісний компонент: <i>оцінює</i> значення географічних відкриттів і досліджень у минулому та на сучасному етапі розвитку; пізнавальну та конструктивну роль географії.
1.2	Способи зображення Землі	Зображення земної поверхні на малюнку, плані, карті, глобусі, аерофотознімку та космічному знімку. Поняття «план місцевості», «географічна карта», «топографічна карта». Орієнтування за місцевими ознаками, поняття «азимут». Використання азимутів. План місцевості, його основні ознаки. Визначення напрямків на плані. Читання плану. Картографічні проєкції та спотворення. Елементи градусної сітки. Правила відліку географічної широти і географічної довготи. Визначення географічних координат об'єктів на карті, глобусі, відстаней за градусною сіткою на карті, глобусі. Способи картографічного зображення об'єктів і явищ на загальногеографічних та тематичних картах. Сутність генералізації. Методи карт. Визначення абсолютної та відносної висоти	Знаннєвий компонент: <i>називає</i> елементи карти; <i>пояснює</i> основні картографічні поняття і терміни; відмінності різних видів масштабу, картографічних проєкцій; <i>знає</i> основні умовні позначення топографічних карт. Діяльнісний компонент: <i>розпізнає</i> види карт за просторовим охопленням, масштабом, змістом; <i>розрізняє</i> географічні та прямокутні координати точок, види масштабу, азимуту; <i>уміє користуватися</i> різними видами масштабу; <i>порівнює</i> форми й площі материків, океанів, країн на картах світу, побудованих у різних проєкціях; <i>визначає за картами</i> об'єкти, напрямки, відстані в градусах і кілометрах (метрах), географічні координати; <i>визначає</i> за топографічною картою географічний і магнітний азимут, географічні та прямокутні координати точок

		Внутрішні процеси, що зумовлюють зміни в земній корі та на поверхні земної кулі. Рухи літосферних плит. Землетруси. Вулканізм і вулкани, гейзери. Сейсмічні пояси Землі. Зовнішні процеси, що зумовлюють зміну земної поверхні: вивітрювання, робота вітру, течучих і підземних вод, льодовиків. Небезпека вулканічних, сейсмічних, гравітаційних (зсувних) процесів. Основні форми земної поверхні: гори і рівнини. Різноманітність та утворення рівнин на суходолі. Найбільші за площею рівнини світу. Різноманітність та утворення гір на суходолі. Найвищі та найдовші гори світу. Рельєф дна Світового океану. Значення рельєфу в господарській діяльності людини та вплив діяльності людини на рельєф. Унікальні форми рельєфу земної кулі, їх охорона.	розуміє механізми руху літосферних плит, виникнення землетрусів, вулканів, зсувів; формування рельєфу; знає закономірності розміщення основних форм рельєфу, сейсмічних поясів, родовищ корисних копалин; правила поведінки під час землетрусу; <i>наводить приклади</i> магматичних, осадових і метаморфічних гірських порід. Діяльнісний компонент: <i>визначає</i> висоту рівнин і гір за фізичною картою; <i>розрізняє</i> магматичні, осадові й метаморфічні гірські породи; <i>порівнює</i> рівнини й гори за висотою, походженням; <i>аналізує</i> причини і наслідки зовнішніх і внутрішніх процесів у літосфері; <i>пояснює</i> вплив внутрішніх і зовнішніх процесів на формування рельєфу земної поверхні; розміщенням гір і рівнин на суходолі та в океанах. Ціннісний компонент: <i>оцінює</i> вплив діяльності людини на рельєф, запаси мінеральних ресурсів; <i>визначає</i> рівень безпеки проживання в районах з різною інтенсивністю вулканічних, сейсмічних, гравітаційних явищ; <i>усвідомлює</i> необхідність охорони унікальних форм рельєфу, раціонального використання мінеральних ресурсів.
1.5	Атмосфера клімат	Будова атмосфери, властивості повітря в тропосфері. Сонячна радіація, її розподіл в атмосфері й на земній поверхні. Теплові пояси та їх межі (тропіки й полярні кола). Температура земної поверхні та повітря, ґрунту, водної поверхні й річний хід температури повітря, причини його коливання. Графіки зміни температури повітря. Зміни температури повітря з висотою. Розподіл залежно від кута падіння сонячних променів. Показники температури	Знаний компонент: <i>називає</i> складники атмосфери, елементи погоди, кліматогенні чинники й типи клімату; <i>розрізняє</i> поняття «погода» і «клімат»; синоптичну і кліматичну карти; циклон та антициклон, теплий і холодний фронт; <i>розрізняє</i> погоду під час проходження циклону, антициклону, холодного і теплої атмосферних фронтів; <i>знає</i> просторове розташування кліматичних поясів та областей; поясів освітленості, теплових і кліматичних поясів; закономірності розподілу температури, атмосферного тиску й

	повітря на кліматичній карті. Атмосферний тиск: причини і наслідки його зміни у тропосфері. Основні пояси атмосферного тиску Землі. Вітер: причини виникнення, напрямки, сила, швидкість, їх визначення. Роза вітрів. Загальна циркуляція атмосфери. Постійні вітри. Циклони й антициклони. Сезонні та місцеві вітри. Позначення вітрів на кліматичній карті. Вода в атмосфері: випаровування, вологість повітря та її зміни. Хмари і туман, відмінності в їх утворенні. Форми хмар, хмарність. Опали, що випадають із хмар та з повітря, їхні види, вимірювання. Карта розподілу опадів. Повітряні маси й атмосферні фронти. Погода, добові та сезонні коливання її метеорологічних елементів. Спостереження за погодою та її прогнозування. Синоптична карта. Практичне значення прогнозів погоди. Поняття «клімат»: Кліматична карта. Кліматичні пояси та області: Кліматодіаграми. Залежність клімату від широти місцевості, морських течій, близькості до океанів, рельєфу, антропогенного впливу. Вплив клімату та погоди на господарську діяльність	опадів на Землі; постійні та сезонні вітри. Діяльнісний компонент: ілюструє зміни температури повітря, атмосферного тиску протягом доби, сезону, року та їх розподіл на Землі за картою; дію кліматотвірних чинників на формування типів клімату; читає синоптичні та кліматичні карти, графіки зміни (добової, місячної, річної) температури повітря, діаграми хмарності та розподілу опадів, рози вітрів; розв'язує задачі на зміну температури повітря, атмосферного тиску з висотою; визначення показників абсолютної та відносної вологості повітря; прогнозує погоду за описом місцевих ознак та синоптичною картою; встановлює сукупність чинників, які формують клімат певної місцевості; характеризує типи клімату; визначає типи клімату за кліматичними діаграмами; аналізує процеси взаємодії атмосфери з літосферою. Ціннісний компонент: оцінює ресурсні властивості атмосфери, рівень безпеки проживання в районах поширення атмосферних стихійних явищ; усвідомлює загрози кліматичних змін і забруднення атмосфери; робить висновки про значення прогнозу погоди для життя і діяльності людини.
1.6	Поняття «гідросфера» та її основні складові. Запаси води на Землі. Світовий океан та його частини: океани, моря, затоки, протоки. Острови в океані. Вплив процесів у гідросфері на природу океанів. Роль Океану у формуванні гірських порід і рельєфу узбережжя. Властивості вод Світового океану та причини їх нерівномірності. Водні маси. Рухи води в	Знаний компонент: називає складові Світового океану, вод суходолу, знає просторове розміщення найважливіших гідрографічних об'єктів за картою; розпізнає на контурних картах, картосхемах частини Світового океану, найбільші річки, озера; розрізняє поняття: внутрішнє та окраїнне море, затока і протока, острів та півострів, витік і гирло, права і ліва притока,

	Світовому океані. Вплив атмосферних процесів на Світовий океан. Роль Світового океану у формуванні повітряних потоків у тропосфері. Життя в океанах і морях. Багатства вод Світового океану. Води суходолу, чинники їх нерівномірного розподілу. Взаємозв'язок клімату і вод суходолу. Річка: річкова система, басейн річки, річкова долина. Найдовші річки. Взаємозв'язок геологічної будови, рельєфу і річкової мережі на території. Пороги і водоспади. Живлення, водний режим і робота річок. Озера, їх різноманітність за площею, походженням озernih улоговин, солоністю. Найбільші і їх утворення та поширення. Штучні водойми і водотоки. Льодовики, особливості їх утворення й поширення. Утворення і поширення багаторічної мерзлоти. Підземні води, умови їх утворення і залягання в земній корі. Термальні і мінеральні води. Ресурсний потенціал Світового океану. Прісна вода як ресурс.	долина річки і річище, заплава і тераса; формулює залежність між тектонічною, геологічною будовою, рельєфом, кліматом і водами суходолу; Діяльнісний компонент: аналізує схему світового кругообігу води; класифікує моря, річки, озера, льодовики за різними критеріями; застосовує гідрографічні поняття для опису (характеристики) гідрографічних об'єктів; характеризує типи водних мас; аналізує систему течій у Світовому океані; густоту і конфігурацію річкової мережі території, режим річок; установлює напрямки і характер течії річки за рельєфом місцевості; види живлення і режим річки за типом клімату; використовує топографічні, фізичні, кліматичні карти для характеристик гідрографічних об'єктів; визначає за картою падіння, похил річки. Оцінювальний компонент: оцінює ресурси Світового океану та прісних вод на суходолі; визначає рівень безпеки проживання на узбережжях океанів, в районах поширення катастрофічних паводків, повеней, карсту; усвідомлює загрози забруднення вод Океану і суходолу; пропонує способи вирішення проблеми забруднення водою.
1.7	Поняття «біосфера», її межі. Складові біосфери, особливості їх поширення на земній кулі. Рослинність суходолу і океану. Тваринний світ суходолу і океану. Природні чинники формування ареалів поширення рослин і тварин. Закономірності поширення живих організмів на суходолі і в океанах. Біологічні ресурси. Ландшафт – дзеркало ґрунту – дзеркало ґрунту – дзеркало ґрунту – дзеркало ґрунту Типи ґрунтів. Карта ґрунтів. Види господарської діяльності людини на	Знаний компонент: знає межі та складові біосфери; дає визначення понять «біосфера», «ґрунт», «рослинність», тваринний світ; розуміє особливості взаємодії біосфери з літосферою, атмосферою, гідросферою. Діяльнісний компонент: читає карти ґрунтів; розрізняє типи ґрунтів за основними характеристиками; визначає типи ґрунтів за типовими рослинами і тваринами;

	грунтовий покрив, рослинність і тваринний світ суходолу та океану	встановлює сукупність чинників, які формують ґрунти рослинний і тваринний світ певної місцевості; характеризує типи ґрунтів. Оцінно-ціннісний компонент: оцінює ресурсні властивості біосфери; визначає рівень безпеки проживання в районах поширення отруйних рослин, окремих видів хижих та отруйних тварин; пропонує способи збереження родючості ґрунтів, площі ареалів, видового складу рослинного і тваринного світу.
1.8	Природні комплекси	Природні комплекси як наслідок взаємозв'язків між компонентами природи. Географічна оболонка – найбільший природний комплекс Землі, її межі та властивості. Загальні закономірності географічної оболонки. Сучасний етап розвитку географічної оболонки. Антропофера. Природні зони Землі, їх особливості. Карта природних зон. Чинники порушення широтної зональності на планеті. Азональні природні комплекси. Зміна природних комплексів під впливом господарської діяльності людини. Знаннєвий компонент: дає визначення поняття «природний комплекс», «географічна оболонка», «природна зона», «антропофера»; називає компоненти природного комплексу; пояснює процеси взаємодії літосфери, атмосфери, гідросфери, біосфери. Діяльнісний компонент: розрізняє природні зони й висотні пояси; позитивні й негативні наслідки впливу людської діяльності на природні комплекси; порівнює основні природні зони Землі; аналізує взаємодію компонентів природи у природному комплексі на суходолі та океані, вирізняє наслідки взаємодії оболонок Землі. Оцінно-ціннісний компонент: оцінює вплив людини на природні комплекси та значення знань про природні комплекси для її життєдіяльності.
2. Географія материків і океанів		
2.1	Океани: Антарктичний океан, Атлантичний океан, Індійський океан	Знаннєвий компонент: називає і знаходить на карті великі водні об'єкти в кожному океані – моря, затоки, протоки; різні за походженням острови; теплі й холодні течії; знає основні етапи освоєння та дослідження океанів; Діяльнісний компонент:

	Північний Льодовитий океан	водних мас та океанічні течії. Своєрідність органічного світу океанів. Природні ресурси океанів та їх використання. Проблема забруднення океанічних вод	характеризує географічне положення Тихого, Атлантичного, Індійського та Північного Льодовитого океанів; пояснює виникнення форм рельєфу дна океанів, островів; порівнює властивості водних мас різних частин у кожному океані; органічний світ різних частин Світового океану; обґрунтовує вплив клімату на температуру й солоність водних мас в океанах аналізує рухи води в океані та схему течій в океанах; льодовий режим Північного льодовитого океану. Оцінює-ціннісний компонент: оцінює природні ресурси океанів, наслідки господарської діяльності в океанах.
2.2.1	Африка	План географічної характеристики материка. Географічне положення Африки. Дослідження материка. Тектонічна будова, рельєф, корисні копалини. Загальні риси клімату. Кліматичні пояси і типи клімату. Води суходолу: головні річкові системи, озера, басейни підземних вод. Використання водних ресурсів. Природні зони, закономірності їх розміщення. Стихійні явища природи. Екологічні проблеми. Найкращі об'єкти, внесені до Світової природної спадщини ЮНЕСКО.	Знаннєвий компонент: знає дослідників материка, особливості тектонічної будови, рельєфу, розміщення кліматичних поясів, внутрішніх вод, природних зон на материк; називає і знаходить на карті Середземне, Червоне моря; Гвінейську, Аденську затоки; Мозамбіцьку, Гібралтарську, Бабель-Мандебську протоки; острів Мадагаскар; півострів Сомалі; гори Атлас, Драконові, Капські; Ефіопське нагір'я; Східноафриканське плоскогір'я; вулкан Кліманджаро; річки Ніл, Конго, Нігер, Замбезі, Оранжева; водоспад Вікторія; озера Вікторія, Танганьїка, Ньяса, Чад; пустелі Сахара, Наміб; Діяльнісний компонент: характеризує географічне положення материка; визначає за градусною сіткою протяжність материка з півночі на південь та із заходу на схід; типи клімату за кліматичною картою та кліматичними діаграмами; зональні типи ґрунтів за картою природних зон; встановлює за тематичними картами зв'язок між тектонічними структурами, рельєфом, корисними копалинами; пояснює розміщення кліматичних поясів, вплив на клімат

		рельєфу, пасатів, течій; аналізує вплив рельєфу й клімату на формування річкових басейнів, озер; меж природних зон; порівнює природні зони материка; описує природу найвідоміших національних парків Африки; визначає основні напрями господарського використання природних комплексів материка; Оцінює-ціннісний компонент: оцінює вплив діяльності людини на екологічний стан материка; обґрунтовує вплив природних чинників на виникнення природних вогнищ захворювань і поширення епідемій.
2.2.2	Австралія	Своєрідність географічного положення Австралії. Історія відкриття і дослідження. Тектонічна будова, рельєф, корисні копалини. Загальні особливості клімату. Кліматичні пояси та типи клімату Австралії. Води суходолу. Своєрідність і унікальність органічного світу материка. Природні зони. Зміна природи материка людиною. Найвідоміші об'єкти Австралії, віднесені до Світової природної спадщини ЮНЕСКО. Знансвий компонент: знає: дослідників материка, особливості тектонічної будови, рельєфу, розміщення кліматичних поясів, внутрішніх вод, природних зон на материк; називає і знаходить на карті Коралове і Тасманове моря, затоки Карпентарія і Велика Австралійська, Великий Бар'єрний риф, острів Тасманія, півострів Кейп-Йорк, Західно-Австралійське плоскогір'я, Центральну низовину, Великий Вододільний хребет(г. Косцюшко); річки Муррей і Дарлінг, озеро Ейр, Велику Піщану пустелю, Велику пустелю Вікторія; Діяльнісний компонент: характеризує фізико-географічне положення, рельєф, клімат і внутрішні води материка розрізняє кліматичні умови в різних кліматичних поясах, природні зони пояснює розміщення гір та рівнин, кліматичних поясів та областей, унікальність видового складу органічного світу; аналізує вплив рельєфу й клімату на формування річкових басейнів, озер; меж природних зон; визначає основні напрями господарського використання природних комплексів материка; Оцінює-ціннісний компонент:

			оцінює вплив діяльності людини на видовий склад рослинності й тваринного світу.
2.2.3	Південна Америка	Географічне положення Південної Америки. Дослідження материка. Тектонічні структури і рельєф. Закономірності поширення родовищ корисних копалин. Загальні риси клімату. Кліматичні пояси і типи клімату. Найбільші річки та озера. Природні зони. Висотна поясність в Андах. Зміни природи материка людиною. Сучасні екологічні проблеми. Найвідоміші об'єкти Південної Америки, віднесені до Світової природної спадщини ЮНЕСКО.	Знаннєвий компонент: знає дослідників материка, особливості тектонічної будови, рельєфу, розміщення кліматичних поясів, внутрішніх вод, природних зон на материках; називає і знаходить на карті Карибське море; затоку Ла-Плата; протоки Магелланову і Дрейка; острови Вогняна Земля, Фолклендські та Галапагоські; Амазонську, Орінокську та Ла-Платську низовини, Бразильське й Гвіанське плоскогір'я; гори Анди (г.Аконкагуа); вулкани Льюльяйльско й Котопахі; річки Амазонка, Парана та Оріноко; водоспади Анхель та Ігуасу; озера Маракайбо, Тітікака; пустелю Атакама. Діяльнісний компонент: встановлює за тематичними картами зв'язок між тектонічними структурами, рельєфом, корисними копалинами; пояснює розподіл температури й опадів на материках; аналізує вплив рельєфу й клімату на формування річкових басейнів, озер; прояви широтної зональності на рівнинах і вертикальної поясності в Андах; визначає за кліматичними картами і кліматичними діаграмами типи клімату; характеризує природні зони материка; порівнює розміщення кліматичних поясів і природних зон в Африці, Австралії та Південній Америці Ціннісний компонент: оцінює поширення стихійних явищ (землетруси, вулканізм) та їх вплив на життя людей; наслідки втручання людини в природні комплекси материка.
2.2.4	Антарктида	Своєрідність географічного положення материка. Антарктида й Антарктика. Відкриття Антарктиди та сучасні наукові дослідження материка.	Знаннєвий компонент: знає першовідкривачів материка, країни, що беруть участь у сучасних дослідженнях;

	Міжнародне співробітництво у дослідженні природних умов і природних ресурсів. Українська дослідна станція «Академік Вернадський». Тектонічна будова та рельєф Антарктиди. Кліматичні умови. Рослинний і тваринний світ. Природні ресурси та їх охорона.	розрізняє Антарктику й Арктику; Антарктиду й Антарктику; називає і знаходить на карті Антарктичний півострів, моря Ведделла, Росса. Діяльнісний компонент: характеризує особливості географічного положення материка; встановлює за тематичними картами зв'язок між тектонічними структурами і під льодовим рельєфом; визначає вплив географічного положення материка на клімат; пояснює пристосування організмів до життя в Антарктиці. Ціннісний компонент оцінює вплив Антарктиди на природні особливості планети; роль України в дослідженні Антарктиди
2.2.5	Північна Америка Географічне положення Північної Америки. Історія відкриття материка. Тектонічні структури, рельєф, корисні копалини. Загальні риси клімату. Кліматичні пояси і типи клімату. Води суходолу. Основні річкові системи. Найбільші озера, їх походження. Особливості розміщення природних зон. Висотна поясність у горах. Зміни природи материка людиною. Сучасні екологічні проблеми. Найвідоміші об'єкти, віднесені до Світової природної спадщини ЮНЕСКО.	Знансвий компонент: знає: дослідників материка, особливості тектонічної будови, рельєфу, розміщення кліматичних поясів, внутрішніх вод, природних зон на материк; називає і знаходить на карті затоки: Гудзонова, Мексиканська, Каліфорнійська, Аляска; острови: Гренландія, Ньюфаундленд, Великі Антильські (Куба, Гаїті, Ямайка), Малі Антильські, Канадський Арктичний архіпелаг; півострови: Лабрадор, Флорида, Каліфорнія, Аляска, Юкатан; рівнини: Центральні, Великі, Лаврентійська височина, Примексиканська низовина; гори: Кордильєри, Делані (г. Мак-Кінлі), Скелясті, Аппалачі; річки: Міссісіпі, Маккензі, Юкон, Колорадо; Ніагарський водоспад; Великі озера (Верхнє, Мічиган, Гурон, Ері, Онтаріо), Велике Солоне озеро. Діяльнісний компонент: характеризує географічне положення материка; обґрунтовує вплив географічного положення материка на його природу та особливості освоєння людиною; встановлює за тематичними картами зв'язок між тектонічними структурами, рельєфом, корисними копалинами; порівнює рельєф Північної і Південної Америки;

		пояснює розподіл температури й опадів на материк, механізм утворення стихійних атмосферних явищ (торнадо) та їх вплив на життя людей; аналізує вплив рельєфу й клімату на формування річкових басейнів; озер; прояви широтної зональності на рівнинах і вертикальної поясності в гора; визначає за кліматичними картами і кліматичними діаграмами типи клімату; характеризує природні зони материка; Ціннісний компонент: оцінює наслідки втручання людини в природні комплекси материка	пояснює розподіл температури й опадів на материк, механізм утворення стихійних атмосферних явищ (торнадо) та їх вплив на життя людей; аналізує вплив рельєфу й клімату на формування річкових басейнів; озер; прояви широтної зональності на рівнинах і вертикальної поясності в гора; визначає за кліматичними картами і кліматичними діаграмами типи клімату; характеризує природні зони материка; Ціннісний компонент: оцінює наслідки втручання людини в природні комплекси материка
2.2.6	Євразія	Географічне положення Євразії. Поділ материка на дві частини світу. Дослідження материка. Тектонічна будова. Рельєф; роль внутрішніх і зовнішніх сил у його формуванні. Вплив давнього материкового зледеніння на форми рельєфу материка. Корисні копалини. Загальні риси клімату. Кліматичні пояси і типи клімату. Води суходолу. Природні зони. Вертикальна поясність. Зміни природи материка людиною. Найвідоміші об'єкти, віднесені до Світової природної спадщини	Знанисвий компонент: знає дослідників материка, особливості тектонічної будови, рельєфу; розміщення кліматичних поясів, внутрішніх вод, природних зон на материк; називає і знаходить на карті моря: Північне, Балтійське, Середземне, Чорне, Азовське, Баренцове, Східносібірське, Жовте, Японське, Берингове, Південнокитайське, Аравійське; затоки: Біскайська, Бенгальська, Перська; протоки Босфор і Ла-Манш; острови: Велика Британія, Ірландія, Нова Земля, Сахалін, Японські, Великі Зондські (Калімантан, Суматра, Ява), Філіппінські, Шрі-Ланка, Тайвань; півострови: Балканський, Апеннінський, Піренейський, Скандинавський, Таймир, Чукотський, Камчатка, Корея, Індокитай, Малакка, Індостан, Аравійський, мала Азія; рівнини: Східноєвропейська, Західносібірська, Велика Китайська, Прикаспійська, Середньодунайська, Індо-Гангська, Месопотамська низовини, плоскогір'я Декан, Середньосібірське, Казахський дрібнообковок; гори: Піренеї, Альпи, Апенніни, Карпати, Скандинавські, Уральські, Кавказ, Тянь-Шань, Гімалаї (г. Джомолунгма); нагір'я: Тибет, Іранське; вулкани: Гекла, Везувій, Ключевська Сопка, Фудзіяма; пустелі: Каракуми, Гобі,

	Рубель-Халі; річки: Рейн, Дунай, Дніпро, Волга, Об, Єнісей, Лена, Амур, Хуанхе, Янцзи, Меконг, Ганг, Інд, Євфрат, Тигр; озера: Каспійське, Женецьке, Свіязь, Ладозьке, Байкал, Мертве море; Діяльнісний компонент: характеризує географічне положення материка; встановлює за тематичними картами зв'язок між тектонічними структурами, рельєфом, корисними копалинами; пояснює розподіл температури й опадів на материку, механізм утворення стихійних атмосферних явищ (торнадо) та їх вплив на життя людей; аналізує вплив рельєфу й клімату на формування річкових басейнів, басейну внутрішнього стоку, озер; прояви широтної зональності на рівнинах і вертикальної поясності в горах; визначає за кліматичними картами і кліматичними діаграмами кліматичні пояси та типи клімату в межах помірного кліматичного поясу Європи; порівнює типи клімату в межах помірного поясу Європи, висотні пояси в різних гірських системах; характеризує природні зони материка; порівнює природні зони Європи та Північної Америки; установлює причини різноманітності природи Європи.
	Ціннісний компонент: оцінює наслідки сучасного впливу господарської діяльності людини на природу материка; поширення стихійних явищ та їх вплив на життя людей.
III. Фізична географія України	
	3.1 Україна на карті світу
Географічне положення, формування території	розміри, кордони, адміністративно-територіальний поділ. географічне положення (фізико-, економіко-, політико-географічне) України. Розташування території України стосовно годинних поясів.

України		називає адміністративно-територіальні одиниці України; показує на карті суходільні і морські кордони: суходіл і територіальні води, крайні точки України, країни-сусіди України; географічні центри України; географічний центр Європи в Україні. Діяльнісний компонент: характеризує фізико-, економіко-, політико-географічне положення України; визначає за картою координати крайніх точок, протяжність території України в градусах і кілометрах. аналізує фізико-географічне положення території України, обґрунтовує вплив фізико-географічного положення України на природу її території; узгоджує київський час із часом в інших годинних поясах; формує уявлення про територію України, причини територіальних змін України в минулому та Ціннісний компонент: робить порівняльну оцінку географічного розміщення України з країнами світу.
3.2.1	Рельєф, тектонічна, геологічна будова, мінеральні ресурси Форми земної поверхні на території України. Простягання низовин, височин, гір, річкових долин. Карта України «Фізична поверхня». Основні тектонічні структури. Карта України «Тектонічна будова». Зв'язок рельєфу з тектонічними структурами. Геологічна будова. Неотектонічні рухи. Вплив геологічної будови та тектоніки на діяльність людини. Формування рельєфу. Внутрішні та зовнішні рельєфоутворюючі чинники і процеси. Типи рельєфу за походженням. Рельєф і діяльність людини. Босподарська оцінка рельєфу. Чинники впливу рельєфу на господарську діяльність людини.	Знаний компонент: формує визначення понять «платформа», «шит», «плита», «область складчастості»; називає знаходиться на карті тектонічні структури: Східноєвропейська платформа, Український шит, Волинсько-Подільська плита, Дніпровсько-Донецька западина, Причорноморська западина, Скіфська платформа, Донецька складчаста область, Карпатська і Кримська складчасті системи; низовини: Придніпровська, Причорноморська, Закарпатська, Поліська; височини: Придніпровська, Подільська, Донецька, Приазовська, Хотинська (г. Берда); гори: Українські Карпати (г. Говерла), Кримські (г. Роман-Кош); басейни і родовища корисних копалин: Донецький та Львівсько-

	геоморфологічних процесів та шляхи запобігання їм. Корисні копалини, їх класифікація за використанням, закономірності поширення на території України. Паливні корисні копалини. Діючі та перспективні басейни й райони видобування вугілля, нафти, природного газу, торфу. Рудні та нерудні корисні копалини: басейни, райони залягання та видобування. Мінеральні води та грязі. Проблеми раціонального використання мінеральних ресурсів	Волинський кам'яновугільні басейни, Дніпровський буровугільний басейн, Західний, Східний, Південний нафтогазоносні райони, Криворізький залізрудний басейн, Кременчуцький залізрудний район, Придніпровський марганцеворудний басейн, Іршанське родовище титанових руд, Артемівське, Слов'янське родовища кам'яної солі, Завалівське родовище графіту; знає закономірності поширення форм рельєфу, родовищ корисних копалин магматичного й осадового походження Діяльнісний компонент: читає профіль місцевості; встановлює за тематичними картами зв'язки між тектонічною, геологічною, будовою, рельєфом та корисними копалинами на території України; пояснює вплив неотектонічних рухів, зовнішніх чинників на формування рельєфу; прогнозує поширення на території України негативних процесів (зсуви, землетруси, карст, обвали) Ціннісний компонент: оцінює вплив діяльності людини на рельєф, наслідки видобування корисних копалин; обґрунтовує заходи щодо раціонального використання та охорони надр в різних регіонах України
3.2.2	Клімат і кліматичні ресурси	Знаннєвий компонент: називає основні кліматотвірні чинники, кліматичні показники, типи клімату; небезпечні погодні явища; пояснює дію кліматотвірних чинників; розрізняє кліматичні умови й кліматичні ресурси, види кліматичних ресурсів. Діяльнісний компонент: аналізує за картами розподіл сонячної енергії, напрямки руху атмосферних фронтів, циклонів та антициклонів, характеризує річний розподіл кліматичних показників у межах

		ресурси. Сезонні погодні умови та явища. Несприятливі погодно-кліматичні явища. Прогноз погоди за даними синоптичної карти; народними прикметами. Вплив погодно-кліматичних умов на здоров'я і господарську діяльність людини. Охорона атмосферного повітря.	України; визначає за кліматичною картою закономірності розподілу температури, повітря та опадів на території України; читає синоптичні карти; Ціннісний компонент: оцінює кліматичні умови, можливість використання кліматичних ресурсів у різних сферах господарської діяльності в Україні та у побуті.
3.2.3	Води суходолу і водні ресурси	Загальні гідрологічні особливості території України. Поверхневі води. Річки. Основні річкові басейни та системи. Вплив рельєфу на річки. Характер течії. Падіння, похил річки. Вплив клімату на формування річкової системи. Живлення і режим річок, густота річкової мережі. Річковий стік, витрати води. Озера, їх типи. Болота, їх типи і поширення, причини заболочення. Водосховища та канали. Підземні води. Основні артезіанські басейни. Несприятливі гідрологічні явища і заходи їх запобігання. Водні ресурси України, шляхи їх раціонального використання та охорони.	Знаннєвий компонент: формулює визначення понять «річковий стік», «витрата води», «водні ресурси», «твердий стік», «падіння річки», «похил річки»; називає і знаходить на картах річкові системи: Дніпра, Сіверського Дінця, Південного Бугу, Дністра, Дунаю, Західного Бугу; озера: Ялпуг, Сасик, Шацькі, Синевир; лимани: Дніпровсько-Бузький, Молочий, Дністровський; водосховища: Київське, Канівське, Кременчуцьке, Каховське, Дніпровське, Дніпродзержинське; Дністровське; Печенізьке; канали: Північнокримський, Дніпро – Донбас, Каховський; Діяльнісний компонент: встановлює взаємозв'язки між рельєфом, кліматом та густотою річкової мережі, характером течії, режимом річок в Україні; пояснює особливості живлення та водного режиму річок, озер в різних регіонах України; визначає падіння та похил річки; порівнює гідрографічні особливості водних об'єктів; аналізує можливість використання водних ресурсів. Ціннісний компонент: оцінює водні ресурси України; пропонує шляхи раціонального використання водних ресурсів, заходи з охорони річок, озер, підземних вод.

3.2.4	Грунти та ґрунтові ресурси.	Умови ґрунтоутворення, структура ґрунту, ґрунтові горизонти, родючість. Основні типи ґрунтів, закономірності їх поширення в Україні. Дослідження В. Докучаєва. Карта ґрунтів. Ґрунтові ресурси України. Зміни ґрунтів у результаті господарської діяльності людини. Заходи з раціонального використання й охорони ґрунтових ресурсів.	Знаннєвий компонент: називає основні чинники ґрунтоутворення та типи ґрунтів; пояснює особливості поширення ґрунтів. Діяльнісний компонент: характеризує основні типи ґрунтів, ґрунтові ресурси України; аналізує карту ґрунтів України; порівнює типи ґрунтів в Україні; Ціннісний компонент: робить висновки щодо закономірностей поширення ґрунтів на рівнинній частині України та в горах; оцінює родючість ґрунтів України; пропонує заходи з раціонального використання ґрунтових ресурсів, підвищення родючості та охорони ґрунтів.
3.2.5	Рослинний і тваринний світ України	Різноманітність рослинності. Закономірності поширення рослинного покриву в Україні. Рослинні угруповання. Різноманітність тваринного світу. Закономірності поширення тваринного світу в Україні. Рослинні та тваринні ресурси, їх охорона і відтворення.	Знаннєвий компонент: називає видовий склад рослинності й тваринного світу в Україні; рослинні угруповання, занесені до Зеленої книги України, окремі ендемічні і зникаючі види рослин. розпізнає зображення рослин і тварин, що занесені до Червоної книги України; Діяльнісний компонент: розуміє сутність акліматизації та реакліматизації тварин. Діяльнісний компонент: характеризує основні типи рослинного покриву України; фауністичний склад лісів, луків, степів, боліт, водойм; аналізує карту рослинності і карту тваринного світу України, вплив господарської діяльності людини на рослинний покрив і поширення тварин; робить висновки щодо закономірностей поширення основних типів рослинності і видів тварин України. Ціннісний компонент: оцінює стан рослинних і тваринних ресурсів, їх роль у господарській діяльності, можливості використання в різних регіонах України.

3.2.6	Ландшафти України.	Ландшафт як просторово-цілісна система. Районування природних ландшафтів, їх відображення на картах. Карта «Ландшафти України». Антропогенні ландшафти. Рівнинні ландшафти, їх різноманітність. Природні зони України: мішаних лісів і широколистяних лісів, лісостепова, степова. Використання та охорона рівнинних ландшафтів. Гірські ландшафти Українських Карпат і Кримських гір, особливості їх зміни з висотою, використання та охорона. Природні умови і ресурси Чорного й Азовського морів, проблеми їх раціонального використання.	Знаннєвий компонент: знає чинники формування природних ландшафтів, природні країни, природні зони; називає і знаходить на карті України природні зони та їх межі, гірські країни; Чорне море, Азовське море; острови Зміїний, Джарилгач, півострови Кримський, Керченський, косу Арабатська Стрілка, Каркінітську затоку, Керченську протоку; розрізняє ландшафти за характеристиками окремих їх компонентів, художнім описом; пояснює особливості взаємодії компонентів природи у ландшафті. Діяльнісний компонент: характеризує рівнинні лісові, лісостепові, степові та гірські ландшафти, природні комплекси морів; встановлює взаємозв'язки між компонентами в ландшафті; складає порівняльну характеристику природних зон України; аналізує карту ландшафтів. Ціннісний компонент: прогнозує наслідки впливу господарської діяльності людини на природні особливості ландшафтів; оцінює природно-ресурсний потенціал природних зон
	3.3 Природокористування		
	Використання природно-ресурсного потенціалу України. Основні види забруднень довкілля в Україні. Вплив екологічної ситуації на життєдіяльність населення. Природно-заповідний фонд України. Національна екологічна мережа. Моніторинг навколишнього середовища. Основні заходи щодо раціонального використання природних ресурсів та охорони довкілля. Природокористування в умовах сталого розвитку.		Знаннєвий компонент: знає складники природно-ресурсного потенціалу України, види забруднень довкілля; правила безпеки та норми поведінки в природі; називає і знаходить на картах біосферні заповідники: Асканія-Нова, Карпатський, Дунайський, Чорноморський; природні заповідники: Карадазький, Український степовий, Медобори, Канівський, Поліський; національні природні парки: Карпатський, Шацький, Синевір, Подільські Товтри; регіональний ландшафтний парк «Меотиди»;

			пояснює сутність понять «екологічна ситуація», «моніторинг навколишнього середовища», «заповідник», «національний парк». Діяльнісний компонент: характеризує сучасну екологічну ситуацію в Україні; аналізує природно-ресурсний потенціал у різних регіонах України, аспекти раціонального природокористування, вплив екологічної ситуації на здоров'я населення; Ціннісний компонент: оцінює наслідки використання й охорони природних ресурсів України; пропонує заходи з охорони довкілля.
IV. Населення України та світу			
4.1.	Демографічні процеси та статеві-віковий склад населення світу та України	Кількість та динаміка населення в світі та Україні. Природні, соціальні, економічні та екологічні чинники та просторові особливості природного руху населення у світі, в Україні. Демографічний перехід, його фази. Статеві-вікові, шлюбно-сімейна структура населення світу й України. Привалість життя населення. Демографічне старіння населення. Характеристика демографічної ситуації в країнах за статеві-віковими пірамідами. Особливості демографічної політики у країнах з різним типом відтворення. Міграції, їх показники, чинники та вплив на відтворення населення і його перерозподіл у світі. Просторові тенденції міграційних процесів.	Знаний компонент: знає чисельність населення світу й України; <i>приклад</i> країн з різними типами відтворення населення. <i>називає й показує на карті</i> регіони світу, країни, області в Україні з найбільшою кількістю населення; найбільшим і найменшим природним простором; країни з найбільш численною українською діаспорою; <i>формулює</i> поняття «природний рух населення», «природний приріст населення», «демографічний вибух», «демографічна криза», «демографічний перехід», «демографічне старіння», «демографічна політика», «еміграція», «імміграція», «сальдо міграцій»; <i>пояснює</i> фази демографічного переходу; демографічну ситуацію, що склалася в різних регіонах України. Діяльнісний компонент: обчислює показники народжуваності, смертності, природного й механічного руху, частки жінок і чоловіків, окремих вікових груп у структурі населення країни (регіону); <i>встановлює</i> просторові відмінності демографічних процесів за картами;

		характеризує населення світу й окремих країн, України та її областей за сукупністю картографічних і статистичних матеріалів; аналізує статеві-вікові піраміди України та країн світу, статистичну інформацію про населення світу, окремих регіонів, країн; розпізнає за статеві-віковими пірамідами країни різних типів відтворення населення; пояснює причини демографічних явищ, просторові відмінності показників природного й механічного руху, вплив конфесійної, етнічної, соціальної структури населення на процеси відтворення і міграції; обґрунтовує особливості перебігу демографічних процесів в країнах з різним рівнем економічного розвитку; Ціннісний компонент: оцінює на основі демографічних показників рівень соціально-економічного розвитку України та країн світу, визначає основні принципи демографічної політики.
4.2.	Розселення	Густота населення. Територіальні відмінності густоти населення в світі й Україні. Міські і сільські населені пункти, критерії їх розмежування в Україні та країнах світу. Класифікація міст за кількістю населення та функціями. Міське і сільське населення. Урбанізація, причини, що її зумовлюють. Відмінності в рівнях і темпах урбанізації в Україні. Хібна урбанізація. Хібна урбанізація. Міські агломерації. Система розселення. Міські агломерації. Мегалополіси, мегалополіс. Світові міграції. Особливості міграцій населених пунктів. Система розселення.
		Знансвий компонент: знає середній показник густоти населення в Україні та світі, найбільш (найменш) густозаселені країни світу; називає і знаходить на карті регіони світу, країни, області в Україні з найбільшою і найменшою густотою населення та рівнем урбанізації, найбільші агломерації, світові міста, найбільші міста в Україні; Діяльнісний компонент: формулює визначення понять «урбанізація», «субурбанізація», «хібна урбанізація», «агломерація», «мегалополіс», «мегаполіс», «світові міста», «джентрифікація». визначає показники урбанізованості території; аналізує статистичні й картографічні матеріали про населення; характеризує особливості розселення населення в світі й окремих країнах, Україні та окремих її областях;

			розрізняє міські і сільські населені пункти, типи міст за людністю і функціями, темп і рівень урбанізації; порівнює рівень і темпи урбанізації в Україні і світі, якість життя у великих і малих, монофункціональних і багатофункціональних містах; Ціннісний компонент: усвідомлює взаємозв'язок між густотою населення та геоecологічною ситуацією; оцінює і пояснює вплив природних, демографічних і соціально-економічних чинників на територіальні відмінності густоти населення, формування систем розселення.
4.3	Етнічний склад населення. Релігійний склад населення	Етноси. Найпоширеніші мовні сім'ї. Однаціональні та багаторіональні країни. Національний склад населення України. особливості та регіональні відмінності. Національні меншини та етнічні групи, основні райони їх розселення. Релігія як явище культури. Світові релігії. Найпоширеніші релігійні конфесії в Україні.	Знансвий компонент: називає найпоширеніші мовні сім'ї; світові релігії; регіони домінування світових релігій; розуміє поняття «раса», «нація», «етнос», «народ», «мовна сім'я», «світова релігія»; Діяльнісний компонент: характеризує національний склад населення України за сукупністю картографічних і статистичних матеріалів; найпоширеніші релігійні конфесії в Україні; порівнює етнічний склад населення регіонів України; показує на карті і називає однаціональні й багаторіональні країни, райони розселення національних меншин в Україні; знаходить у різних джерелах інформацію, що характеризує етнічний склад населення України й окремих країн.
4.4	Зайнятість населення в світі й Україні.	Трудові ресурси. Кількість і якість трудових ресурсів. Економічно активне населення. Зайнятість населення. Проблеми зайнятості населення.	Знансвий компонент: називає кількість трудових ресурсів в Україні; області в Україні з найбільшою і найменшою кількістю трудових ресурсів; розрізняє поняття «трудові ресурси», «економічно активне населення», знає причини безробіття. Діяльнісний компонент:

			визначає показники безробіття; аналізує статистичну інформацію про зайнятість населення світу, окремих країн, України та її областей; характеризує кількість і якість трудових ресурсів окремих країн та України; порівнює структуру зайнятості населення в окремих країнах
V. Україна і світове господарство			
5.1. Національна економіка і світове господарство			
5.1.1. Національна економіка	Національна економіка. Поняття «економічний розвиток» та його показники: валовий внутрішній продукт (ВВП), структура ВВП, індекс людського розвитку (ІЛР). Секторальна модель економіки країни. Форми суспільної організації виробництва. Чинники розміщення виробництва. Форми просторової організації національної економіки.	Знансвий компонент: називає ознаки поняття «національна економіка», «валовий внутрішній продукт», «індекс людського розвитку»; розуміє вплив природних і суспільних чинників на розміщення виробництва (природних умов, сировинний, паливно-енергетичний, водний, працересурсний, споживчий, транспортний, науковий, екологічний, військово-стратегічний). Діяльнісний компонент: розрізняє сектори національної економіки (первинний, вторинний, третинний), форми просторової організації господарства (економічні райони, елементи територіальної структури промисловості, сільського господарства тощо); характеризує форми суспільної організації виробництва; аналізує секторальну модель економіки України та порівнює її з іншими державами.	
5.1.2. Світове господарство	Світове господарство (світова економіка), світовий ринок. Поняття «спеціалізація території», «міжнародний поділ праці». Типи економічних систем. Спеціалізація країн світу за рівнем економічного розвитку, місце України в ній. Бачення рівня світового господарства, його проблемна структура за концепцією «Центр –	Знансвий компонент: називає ознаки поняття «спеціалізація території (населеного пункту, району, регіону, країни)», «міжнародний поділ праці», «світове господарство» («світова економіка»), «глобальна економіка», «світовий ринок», «глобальні ланцюги доданої вартості», типи економічних систем; приклади країн світу з різним рівнем економічного розвитку (за типізацією ООН), ТНК в Україні; розуміє роль міжнародних організацій у світовій економіці;	

	периферія». Сучасні тенденції розвитку світового господарства. Глобалізація та регіональна економічна інтеграція. Транснаціональні корпорації (ТНК) та їх вплив на функціонування міжнародної економіки. Глобальна економіка. Міжнародні економічні організації.	сутність тенденцій розвитку світового господарства (інтернаціоналізації виробництва, інформатизації, глобалізації, регіональної економічної інтеграції), поясне багаторівневості світового господарства та глобалізації на темпи розвитку світового господарства та національних економік країн різних типів. Діяльнісний компонент: <i>знаходить на карті країни «Великої сімки» (G-7), «Великої двадцятки» (G-20); порівнює типи економічних систем; аналізує інформацію щодо типізації країн за рівнем соціально-економічного розвитку; визначає роль транснаціональних корпорацій та вільних економічних зон у функціонуванні глобальної економіки;</i>
5.2. Первинний сектор господарства		
5.2.1	Сільське господарство. Лісове господарство	Знаннєвий компонент: <i>називає види діяльності в сільському господарстві, види сільськогосподарських угідь; приклади країн з аграрною міжнародною спеціалізацією; знає і показує на карті світу зони (райони) вирощування пшениці, кукурудзи, рису, бавовнику, льону-довгунцю, соняшнику, сої, маслин, олійної пальми, цукрової тростини, цукрового буряку, картоплі, чаю, кави, какао-бобів, райони поширення в світі свиначства, птичництва, формування спеціалізованих районів скотарства, вівчарства; на карті України – сільськогосподарські зони, гірські та приміські райони;</i> Діяльнісний компонент: <i>характеризує особливості розміщення рослинництва й тваринництва в світі та Україні; сільськогосподарські зони, лісові пояси; пояснює вплив природних і суспільних чинників на рівень розвитку та спеціалізацію сільського господарства в регіоні</i>

		Розвиток кормової бази тваринництва. Структура та розміщення тваринництва. Зональна спеціалізація сільськогосподарства України. Гірські та приміські сільськогосподарські райони. Лісові пояси світу. Лісобезпеченість. Лісове господарство в Україні	світу, країні; обчислює показники землезабезпеченості, лісозабезпеченості; аналізує карти сільськогосподарських культур і тваринництва; визначає основні зернові й технічні культури, що їх вирощують у помірного, субтропічному і тропічному кліматичних поясах, та обґрунтовує встановлені відмінності; Ціннісний компонент: оцінює наслідки нестабільного розвитку сільськогосподарського виробництва; місце України на світових ринках сільськогосподарської продукції.
5.2.2	Добувна промисловість	Показники ресурсозабезпеченості країн мінеральними ресурсами. Видобування вугілля, нафти і природного газу. Основні закономірності розміщення родовищ вугілля, нафти, природного газу. Найбільші в світі басейни й країни за видобутком кам'яного вугілля, нафти й природного газу. Основні й перспективні райони видобування кам'яного вугілля, нафти, природного газу в Україні. Шляхи покриття дефіциту палива в Україні. Видобування металічних руд. Основні закономірності розміщення родовищ металічних руд. Країни з найбільшими обсягами видобування залізних, марганцевих руд, руд кольорових, рідкісноземельних і благородних металів. Розвиток і розміщення виробництв з видобування залізних і марганцевих руд в Україні. Розробка родовищ руд кольорових металів в Україні. Видобування інших видів природної сировини в Україні та країнах світу. Експорт мінеральної сировини з України.	Знансвий компонент: знає види мінеральних ресурсів за використанням; наводить приклади найбільших країн-експортерів та країн-імпортерів нафти, природного газу, кам'яного вугілля; розуміє закономірності поширення родовищ і басейнів корисних копалин; називає і знаходить на картах різного масштабу найбільші басейни нафти і природного газу – Перської затоки, Західносибірський, Зондський, Сахарський, Гвінейської затоки, Техаський, Мексиканської затоки, Західноканадський, Північноморський, основні райони видобування нафти і природного газу в Україні; найбільші басейни та райони видобування вугілля – Верхньосілезький (Польща), Кузнецький (Росія), Карагандинський (Казахстан), Північно-Східний (Китай), Східний (Індія), Аппалацький (США), Південно-Східний (Австралія), Донецький та Львівсько-Волинський (Україна); країни з найбільшими обсягами видобування залізних руд – Бразилія, Австралія, Канада, Китай, Індія, Україна, басейни та райони видобування залізних та марганцевих руд в Україні; найбільші райони видобування руд кольорових металів – Кордильєри-Анди, «вольфрамово-оловяний пояс» Азії, «мідний пояс» Африки; основні родовища руд кольорових металів, що їх

		розробляють в Україні; основні центри видобування кам'яної солі в Україні; Діяльнісний компонент: показує лідерство окремих країн на світових ринках мінеральної сировини за сукупністю природних і суспільних чинників; аргументує зміщення добувної промисловості до районів зі складними природними умовами, на шельф Світового океану. Ціннісний компонент: оцінює місце України на світових ринках нафти, природного газу, вугілля, рудної сировини.
5.3. Вторинний сектор господарства		
5.3.1.	Виробництво та постачання електроенергії	Значення електроенергетики. Типи електростанцій, Паливно-енергетичний баланс. Електроенергетика світу. Найбільші країни-виробники та країни-споживачі електроенергії в світі. Відмінності в структурі виробництва електроенергії на електростанціях різних типів у країнах світу. Електроенергетика України. Найбільші ТЕС, АЕС, ГЕС, ЛЕП. Використання відновлюваних джерел енергії. Експорт електроенергії з України. Знансвий компонент: знає типи електростанцій за джерелом енергетичних ресурсів та основні чинники їх розміщення, країн з найбільшим обсягом виробництва електроенергії; називає і знаходить на картах каскад ГЕС на Дніпрі, Дністровську й Ташлицьку ГЕС; Запорізьку, Південноукраїнську, Рівненську, Хмельницьку АЕС; найбільші ТЕС (Запорізька, Придніпровська, Трипільська, Зміївська, Слов'янська, Ладизинська, Бурштинська); Діяльнісний компонент: показує розміщення ТЕС, АЕС, ГЕС в країнах світу та в Україні; обґрунтовує домінування виробництва електроенергії на ТЕС, ГЕС або АЕС в країнах світу; порівнює структуру виробництва електроенергії в Україні та провідних державах світу. Ціннісний компонент: оцінює перспективи використання відновлюваних джерел енергії різних видів у світі, Україні; визначає шляхи енергозбереження, напрями оптимізації структури виробництва електроенергії в різних регіонах України.

5.3.2.	Металургійне виробництво	Значення металургійного виробництва в господарстві. Сучасні технології виробництва чавуну, сталі. Комбінування в чорній металургії. Сучасні чинники розміщення підприємств чорної металургії. Кольорова металургія. Особливості технології виробництва та чинники розміщення підприємств з виплавки міді, алюмінію, титану. Металургійне виробництво світу. Найбільші країни-виробники та країни-споживачі чорних металів. Сучасні тенденції розміщення виробництва чавуну, сталі, прокату. Найбільші країни-виробники та країни-споживачі кольорових металів у світі. Виробництво чавуну, сталі, прокату в Україні: домінуючі технології, сукупність чинників: розміщення підприємств; основні центри, місце України на світовому ринку чорних металів. Основні центри виробництва кольорових металів в Україні.	Знаннєвий компонент: знає основні види чорних і кольорових металів; називає і знаходить на картах країни з найбільшим обсягом виробництва чавуну й сталі, алюмінію, титану, міді; найбільші центри чорної металургії в Україні (Кривий Ріг, Дніпро, Кам'янське, Запоріжжя, Нікополь, Маріуполь, Краматорськ, Алчевськ); центри кольорової металургії в Україні (Миколаїв, Запоріжжя, Іршанськ, Київ, Побузьке, Бахмут, Кам'янське); розуміє вплив сировинного, паливного, електроенергетичного, транспортного, споживчого, екологічного чинників на розміщення металургійних комбінатів. Діяльнісний компонент: аналізує статистичні дані щодо обсягів виробництва та експорту металургійної продукції в Україні та світі. обґрунтовує рівень розвитку металургії в країнах, які забезпечені сировиною або мають значні обсяги споживання; країни, що виплавають найбільше в світі та Європі алюмінію, титану, міді; пояснює розміщення підприємств чорної і кольорової металургії в Україні аргументує місце України у світовому виробництві сталі, алюмінію, титану та інших кольорових металів. Ціннісний компонент: оцінює наслідки концентрації металургійного виробництва в окремих районах і центрах.
5.3.3	Хімічне виробництво	Значення та особливості технології хімічного виробництва. Чинники розміщення основних виробництв хімічних речовин і хімічної продукції, фармацевтичної продукції, гумових і пластмасових виробів. Хімічне виробництво в Україні. Основні центри виробництва хімічної продукції та чинники їх формування. Найбільші країни-виробники	Знаннєвий компонент: називає види мінеральних добрив, види хімічної продукції, види будівельних матеріалів; називає і знаходить на карті найбільші у світі країни-виробники мінеральних добрив та полімерів, деревини та паперу; найбільші центри виробництва мінеральних добрив, виробів з гуми, побутової хімії, ліків в Україні (Костянтинівка, Северодонецьк, Кам'янське, Черкаси, Суми, Запоріжжя, Одеса,

		мінеральних добрив, полімерів, ліків. Виробництво деревини й паперу: значення, особливості технологій та чинники розміщення підприємств. Виробництво деревини й паперу в Україні. Найбільші в світі країни-виробники деревини та паперу. Виробництво будівельних матеріалів в Україні	Яні Капу (Красноперекоськ), Біла Церква, Харків, Київ), центри виробництва деревини й паперу в Україні; <i>наводять</i> <i>іоаянює</i> вплив різних чинників на розміщення виробництв хімічної продукції, деревини й паперу, будівельних матеріалів. Діяльнісний компонент <i>характеризує</i> сировинну базу виробництва хімічної продукції, паперу; <i>аналізує</i> зв'язки між хімічними, металургійними та іншими видами виробництв; <i>обґрунтовує</i> рівень розвитку та структуру хімічних виробництв в окремих регіонах, країнах світу; Ціннісний компонент <i>оцінює</i> вплив виробництва хімічної продукції й паперу на рівень соціально-економічного розвитку країни, довкілля.
5.3.4	Виробництво машин та устаткування	Роль машинобудування в сучасному світі. Різноманітність підприємств та чинники їх розміщення. Спеціалізація та кооперування у машинобудуванні. Машинобудування світу. Взаємозв'язок між рівнем економічного розвитку регіону, країни і рівнем розвитку машинобудування. Найбільші країни-виробники літаків, легкових автомобілів, морських суден, верстатів, комп'ютерів, робототехніки. Машинобудування в Україні. Найбільші центри машинобудування та транспортних засобів, промислового обладнання, сільськогосподарської техніки, побутової електротехнічної та електронної продукції. Види документації 1	Знаннєвий компонент: <i>знає</i> чинники розміщення окремих машинобудівних виробництв; <i>називає і знаходить на картах</i> найбільші країни-виробники машин та устаткування – США, Канада, країни ЄС, Японія, Китай; нові індустріальні країни, найбільші центри машинобудування в Україні; Діяльнісний компонент: <i>обґрунтовує</i> розміщення виробництва автомобілів, літаків, морських суден, промислового обладнання, електротехнічної та електронної продукції побутового призначення, сільськогосподарської техніки в світі та в Україні; <i>аналізує</i> статистичні дані щодо обсягів виробництва та експорту машин і обладнання у світі та в Україні; <i>характеризує</i> сучасні тенденції розвитку і розміщення виробництва машин і устаткування. Ціннісний компонент <i>оцінює</i> проблеми та перспективи розвитку машинобудування у

		світі та в Україні	
Виробництво тканин, одягу, взуття, харчових продуктів	Особливості виробничого процесу та чинники розміщення підприємств, що виробляють тканини різних видів, одяг, шкіряно-взуттєву продукцію. Найбільші на світовому ринку країни-виробники та країни-експортери тканин, одягу та взуття. Чинники та центри розміщення текстильного, швейного, шкіряного, взуттєвого виробництва в Україні. Народні промисли в Україні. Чинники розміщення підприємств, що виробляють харчові продукти. Виробництво продуктів харчування в світі: сучасні тенденції, вплив глобалізації та національних традицій, взаємозв'язок з агробізнесом. Традиційні виробництва харчових продуктів окремих країн світу. Харчова промисловість в Україні. Особливості технологій та чинники розміщення підприємств буряко-цукрового, олійного, маслосироварного, плодоовочеконсервного, рибного, хлібопекарного, макаронного, борошномельного, круп'яного, кондитерського виробництв, розливу безалкогольних напоїв, мінеральних вод.	Знансвий компонент: <i>називає і знаходить на картах найбільші у світі та Європі країни-виробники та експортери тканин, одягу, взуття, цукру, олій; найбільші в Україні центри текстильного, швейного, взуттєвого виробництва, райони концентрації виробництва цукру, соняшникової олії; розуміє вплив спеціалізації сільського господарства, ТНК, працевласного та споживчого чинників на розвиток у регіоні, країні виробництва тканин, одягу, взуття, окремих видів харчових продуктів;</i> Діяльнісний компонент: <i>аналізує карти просторової організації виробництва тканин, одягу, взуття, харчових продуктів, статистичні матеріали щодо динаміки легкої та харчової промисловості у світі та в Україні. Наяснює розміщення в Україні підприємств харчової промисловості у малих містах, селищах міського типу і великих селах;</i> Ціннісний компонент: <i>оцінює проблеми та перспективи розвитку виробництва тканин, одягу та взуття, харчових продуктів в Україні, місце України на світовому та європейському ринках продовольства</i>	
5.4.1 Транспорт	5.4. Третинний сектор господарства Транспорт, його роль у національній економіці та формуванні світового господарства. Види транспорту, їхні переваги й недоліки. Трансвирісництво. Країни, що вирізняються високим рівнем розвитку мережі залізниць й автомобільних шляхів. Найбільші морські порти, їхній вплив на розміщення промисловості. Найбільші судноплавні порти світу. Найбільші аеропорти	Знансвий компонент: <i>знає види транспорту, істотні ознаки понять «транспортний вузол», «транспортна магістраль», «міжнародний транспортний коридор», «обсяг перевезень», «вантажобіг»; називає і знаходить на карті найбільші за вантажообігом морські порти Східної Азії, Європи; морські судноплавні канали – Панамський, Суецький, Кільський; найбільші за пасажирообігом аеропорти світу; країни з надшвидкісними</i>	

	світу. Міжнародні транспортні коридори. Транспорт України. Залізничний транспорт – основний вид транспорту України. Найважливіші автомагістралі України. Водні шляхи, найбільші морські та річкові порти України. Повітряний транспорт. Транспортні вузли. Міжнародні транспортні коридори на території України.	залізницями; країни з найбільшою протяжністю автомобільних шляхів; основні залізниці, автомагістралі, морські й річкові порти, аеропорти, міжнародні транспортні коридори в Україні. Діяльнісний компонент: <i>обґрунтовує роль кожного виду транспорту в перевезенні вантажів та пасажирів в Україні, домінуючу роль транспорту в експорті послуг Україною; встановлює взаємозв'язки між рівнем економічного розвитку, спеціалізацією країни та особливостями її транспортної системи; аналізує карти транспортних шляхів світу та України;</i> Ціннісний компонент: <i>оцінює транзитне значення транспортних магістралей в Україні; вплив різних видів транспорту на довкілля, соціально-економічний розвиток району, населеного пункту</i>
5.4.2. Туризм	Туризм як складник національної економіки, його види. Чинники розвитку туризму в регіоні, країні. Туристична інфраструктура. Міжнародний туризм. Основні туристичні регіони світу. Країни світу з найбільшою кількістю об'єктів Світової спадщини ЮНЕСКО. Туризм в Україні. Особливості природних рекреаційних ресурсів. Об'єкти Світової спадщини ЮНЕСКО в Україні. Туристичні райони в Україні.	Знаннєвий компонент: <i>знає види туризму, ознаки понять «туризм», «рекреаційні ресурси», «інфраструктура туризму»; називає і знаходить на карті основні райони туризму у світі й Україні; розуміє вплив природних і суспільних чинників на розвиток туризму.</i> Діяльнісний компонент: <i>характеризує особливості основних туристичних регіонів світу; обґрунтовує рівень розвитку туризму в окремих регіонах, країнах, районах України</i> Ціннісний компонент: <i>оцінює роль туризму в соціально-економічному розвитку країни, району, населеного пункту</i>
5.4.3. Торгівля. Фінансові послуги. Комп'ютерне програмування	Торгівля як вид послуг, її форми, показники. Світовий ринок товарів і послуг. Основні напрями зовнішньої торгівельних зв'язків. Світова організація торгівлі. Регіональні зони вільної торгівлі (NAFTA, ASEAN).	Знаннєвий компонент: <i>формулює поняття «кредит», «фінансовий центр», «офшор», «аутсорсинг», «технопарк», «технополіс»; називає і знаходить на карті регіони з найбільшими обсягами зовнішньої торгівлі; найбільші міжнародні фінансові центри –</i>

Наукова діяльність. Освіта. Охорона здоров'я	Торгівля в Україні: структура експорту й імпорту товарів та послуг; чинники концентрації роздрібною торгівлі в населених пунктах, регіонах. Фінансові послуги. Світові центри банківсько-фінансової діяльності. Вплив глобалізації на розміщення фінансових установ. Країни-офшори. Особливості розміщення фінансових установ в Україні. Роль науки й освіти в суспільстві. Форми просторової організації наукових досліджень та освіти: технополіси, технопарки. Найвідоміші наукові центри у світі та в Україні. Аутсорсинг. Країни-лідери на світовому ринку комп'ютерного програмування. Аутсорсинг інформаційних технологій (ІТ-аутсорсинг) в Україні. Найвідоміші центри медичного обслуговування, лікувально-оздоровчого туризму в Україні та світі.	Лондон, Нью-Йорк, Сінгапур, Сянган (Гонконг), Токіо, Шанхай, Мумбаї, Франкфурт-на-Майні, Чикаго; країни-офшори, країни-лідери на ринку програмного забезпечення; найвідоміші центри освіти та науки у світі та в Україні; <i>розуміє</i> вплив чинників на розвиток торгівлі, системи фінансових послуг, освіти й науки в країні. Діяльнісний компонент: <i>обтунтовує</i> рівень розвитку торгівлі, системи фінансових та аутсорсингових послуг, освіти й науки, системи охорони здоров'я в окремих регіонах світу, країнах, в Україні; <i>аналізує</i> умови для аутсорсингу інформаційних технологій, створення технопарків, технополісів в Україні та прогнозує їх розвиток; Ціннісний компонент: <i>оцінює</i> взаємозв'язок між рівнем розвитку економіки та обсягом наукових досліджень, освітніх, фінансових послуг у країні.
6.1.	Регіони світу:	VI. Регіони та країни Знансвий компонент: <i>називає і знаходить</i> на карті регіону субрегіони, країни (за програмою 10 клас, стандарт); основні райони видобування мінеральних ресурсів, найбільші осередки промисловості й туризму, морські порти, аеропорти-хаби, фінансові центри, світові міста; <i>розрізняє</i> форми державного правління і територіального устрою країн; країни різних типів та підтипів за рівнем економічного розвитку; кількісні та якісні зміни на політичній карті регіону; Діялісний компонент: <i>характеризує</i> особливості демографічних та урбанізаційних процесів, розміщення населення в регіоні; <i>обтунтовує</i> розміщення основних осередків переробної промисловості, сфери послуг, особливості спеціалізації сільського господарства в регіоні; <i>здійснює</i> необхідні обчислення для оцінювання забезпеченості

	сектор-економіки: основні райони видобування палива, рудної та нерудної сировини, сільське, лісове господарство. Вторинний сектор економіки: особливості розвитку переробної промисловості, індустріалізація, реіндустріалізація; основні осередки промисловості. Третинний сектор економіки: найважливіші міжнародні транспортні коридори та вузли, туристичні райони, фінансові центри. Зв'язки України з країнами регіону.	окремих країн ресурсами; порівнює домінуючі чинники міжнародної спеціалізації країн регіону, віднесених до різних типів та підтипів за рівнем економічного розвитку; пояснює причини вузької спеціалізації окремих країн в регіоні; виризняє особливості економіки країн, зумовлені регіональною інтеграцією. Ціннісний компонент: робить висновки про причини нерівномірності економічного розвитку країн і субрегіонів у регіоні; зиставляє позитивні та негативні наслідки глобалізації в економіці та культурі країн регіону.
Країни світу: економіко-географічна характеристика 6.2.	Німеччина. Франція. Велика Британія. Італія. Польща. Білорусь. Росія. Японія. Китай. Індія. Австралія. Сполучені Штати Америки. Канада. Бразилія. Єгипет. Південна Африка (ПАР). Економіко-географічна характеристика країн за типовим планом. місце країни у світі та регіоні; основні чинники, що визначають місце країни у міжнародному поділі праці (МПП); система розселення; особливості сучасного розвитку країни, секторальна структура економіки; домінуючі складники третинного сектору; промислові виробництва, що визначають міжнародну спеціалізацію країни; особливості аграрного сектору; характерні риси просторової організації господарства; зовнішні економічні зв'язки, зв'язки з Україною.	Знаннєвий компонент: називає основні показники, які визначають місце країни у регіоні та світі; домінуючі складники третинного, вторинного та первинного секторів економіки країн високорозвинених країн та країн, що розвиваються; називає і знаходить на карті світові міста, осередки промисловості, найбільші морські порти, аеропорти, фінансові та туристичні центри на території країни; знає промислові й аграрні виробництва та послуги, що визначають міжнародну спеціалізацію країни; Діяльнісний компонент: аналізує інформацію щодо характеристики країни; обґрунтовує особливості системи розселення та розміщення виробництва товарів і послуг у межах країни; пояснює особливості спеціалізації сільського господарства, промислового виробництва, сфери послуг у країні; структури експорту й імпорту товарів та послуг; Ціннісний компонент: робить висновки про причини нерівномірності економічного розвитку окремих районів у межах країни; оцінює вплив ТНК на економіку країни та її місце в міжнародному поділі праці.
Поняття про глобальні проблеми людства.		Сталий розвиток
Поняття про глобальні проблеми людства,		Знаннєвий компонент:

		причини їх виникнення. Проблема війни і миру. Проблема тероризму. Екологічна проблема. Сировинна й енергетична проблеми. Демографічна й продовольча проблеми. Проблема подолання відсталості країн, що розвиваються. Взаємозв'язок глобальних проблем. Роль світової громадськості та міжнародних організацій у їх розв'язуванні. Сталій розвиток — стратегія людства на XXI століття.	знає глобальні проблеми людства, основні положення концепції сталого розвитку; розуміє сутність, причини виникнення сучасних глобальних проблем; називає і знаходить на карті країни, що володіють ядерною зброєю, конфліктонебезпечні регіони Європи та світу; найбільші в світі райони екологічної катастрофи. Діяльнісний компонент: характеризує поширення глобальних проблем, особливості їхнього прояву на території України, складники концепції сталого розвитку; визначає можливі шляхи подолання глобальних проблем Ціннісний компонент: оцінює наслідки прояву глобальних проблем для окремих регіонів і країн світу та для України.
--	--	---	--

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ

На підставі затвердженої програми укладаються завдання для проведення вступного випробування. Комплект завдань вступного випробування з географії для вступу на навчання для здобуття ступеня бакалавра на основі повної загальної середньої освіти складається із 2 варіантів, які мають рівноцінний рівень складності запитань та їх кількість у завданні та розраховані на 2 академічні години (90 хвилин) кожний.

Білет письмового тестування складається з 30 завдань трьох рівнів складності: завдання з вибором однієї правильної відповіді (перший рівень складності); завдання на встановлення відповідності чи вибір правильного твердження з вибором двох правильних відповідей (другий рівень складності); завдання на встановлення правильної послідовності, знання географічної номенклатури і розв'язування задач (третій рівень складності).

У завданнях першого рівня складності до кожного завдання пропонується чотири варіанти відповіді, з яких лише один правильний. Завдання вважається виконаним, якщо учасник тестування вибрав і позначив правильну відповідь у бланку відповідей. Білет містить 16 завдань цієї форми (від № 1 до № 16), що оцінюються у 0 або 4 тестові бали: 4 бали, якщо вказано правильну відповідь; 0 балів – якщо вказано неправильну відповідь, або вказано більше однієї відповіді, або відповіді не надано.

У завданнях другого рівня передбачено встановлення відповідності (логічні пари), встановлення двох правильних тверджень, чи вибору чотирьох правильних відповідей із переліку запропонованих. Білет містить 8 завдань цієї форми (від № 17 до № 24), що оцінюються у 0-8 тестових бали. У завданнях на встановлення відповідності подано інформацію, позначену цифрами (ліворуч) і буквами (праворуч). Щоб правильно виконати завдання, необхідно встановити відповідність інформації, позначеної цифрами та буквами (утворити логічні пари). Завдання цієї форми оцінюються в 0, 2, 4, 6 або 8 тестових бали: 2 бали за кожну правильно встановлену відповідність (логічну пару); 0 балів, якщо не вказано жодної правильної логічної пари. У завданнях на знаходження правильного твердження абітурієнт може отримати 0, 4 або 8 тестових бали: по 4 бали за кожне правильне твердження; або 0 балів, якщо жодного правильного твердження не вказано. Завдання на знаходження правильної відповіді оцінюються в 0, 2, 4, 6 або 8 тестових балів: 2 бал за кожну правильну відповідь; 0 балів, якщо не вказано жодної правильної відповіді.

Завдання третього рівня передбачає встановлення більш складних відповідностей, вибір трьох правильних із більшої кількості запропонованих, або розв'язування задачі, наслідком якого має бути вибір однієї правильної відповіді із шести запропонованих. Білет містить 6 завдань цієї форми (від №25 до № 30), що оцінюються у 0-12 тестових балів. У завданнях на встановлення відповідності подано інформацію, позначену цифрами (ліворуч) і буквами (праворуч). Щоб правильно виконати завдання, необхідно встановити відповідність інформації, позначеної цифрами та буквами (утворити логічні пари). Завдання цієї форми оцінюються в 0; 3; 6; 9 або 12 тестових балів: 3 бали

за кожну правильно встановлену відповідність (логічну пару); 0 балів, якщо не вказано жодної правильної логічної пари. Завдання на знаходження правильної відповіді оцінюються в 0, 4, 8 або 12 тестових балів: 4 бали за кожну правильну відповідь; 0 балів, якщо не вказано жодної правильної відповіді. Розв'язування задачі оцінюється у 0 (неправильна відповідь) або 12 (правильна відповідь) балів.

Загальний бал за вступне випробування у письмовій формі визначається як сума балів, набраних абітурієнтом за виконання усіх завдань і заокруглюється до цілих значень. Максимальна кількість тестових балів, яку можна отримати у разі успішного виконання письмової роботи – 200. Якщо результат абітурієнта до 100 балів, то за таких умов вважається, що іспит не складено, а якщо вище 100 балів – іспит складено. Розв'язання завдань у чернетці не перевіряються і до уваги не беруться. Додаткові матеріали та обладнання під час вступного випробування з географії не використовуються.

ЛІТЕРАТУРА

1. Бойко В.М., Міхелі С.В. Географія материків і океанів. 7 кл. – К.: Зодіак-ЕКО, 2007.
2. Бойко В.М., Міхелі С.В. Географія. 6 кл. – К.: Сиция, 2014.
3. Булава Л.М. Фізична географія України. 8 кл. – К.: АН ГРО ПЛЮС, 2008.
4. Булава Л.М., Машченко О.М., Ільченко В.Р. Загальна географія. 6 кл. – К.: Довкілля, 2006.
5. Гілецький Й.Р. Географія. 9 кл. – К.: Підручники і посібники, 2009.
6. Гілецький Й.Р. Фізична географія України. 8 кл. – К.: Підручники і посібники, 2008.
7. Гілецький Й.Р., Сливка Р.Р., Атаманюк Я.Д., Чобан Р.Д. Географія. 9 кл. Харків: "Ранок", 2017
8. Дідчук І.Л., Заставецька О.В., Брущенко І.В. Фізична географія України. 8 кл. – К.: Прем'єр, 2008.
9. Коберник В.Г., Коваленко Р.Р. Географія. 10 клас. – К.: Оберіг, 2010.
10. Коберник С.Г., Коваленко Р.Р. Географія материків і океанів. 7 кл. – К.: Навчальна книга, 2007.
11. Коберник С.Г., Коваленко Р.Р. Географія. 6 кл. – К.: Навчальна книга, 2006.
12. Коберник С.Г., Коваленко Р.Р. Географія. 9 кл. – Кам'янець-Подільський, Абетка, 2017.
13. Масляк П.О., Капіруліна С.Л. Географія. 9 кл. – Кам'янець-Подільський: Аксіома, 2017
14. Надтока О.Ф., Топузов О.М. Географія. 9 кл. – К.: УОВЦ "Оріон", 2017.
15. Паламарчук Л.Б., Гільберг Т.Г. Географія. 6 кл. – К.: Грамота, 2014.
16. Паламарчук Л.Б., Гільберг Т.Г., Безуглий В.В. Географія. Підручник для 10 кл. загальноосвітніх навчальних закладів. Профільний рівень». – К.: Генеза, 2010.
17. Паламарчук Л.Б., Гільберг Т.Г., Довгань А.І. Географія. Підручник для 11 кл. загальноосвітніх навчальних закладів. Профільний рівень». – К.: Генеза, 2011.
18. Пестушко В.Ю. Фізична географія України. 8 клас. – К.: Генеза, 2008.
19. Пестушко В.Ю., Уварова Г.Ш. Географія материків і океанів. 7 кл. – К.: Генеза, 2007.
20. Пестушко В.Ю., Уварова Г.Ш. Географія. 6 кл. – К.: Генеза, 2014.
21. Пестушко В.Ю., Уварова Г.Ш., Довгань А.І. Географія. 9 кл. – К.: Генеза, 2017.
22. Садкіна В.І., Гончаренко О.В. Географія. 9 кл. – К.: Оберіг, 2009.
23. Скуратович О.Я. Географія. 6 кл. – К.: Педагогічна преса, 2006.
24. Уварова Г.Ш., Пестушко В.Ю. Географія. 10 клас. – К.: Генеза, 2010.
25. Шищенко П.Г., Муніч Н.В. Фізична географія України. 8 кл. – К.: Зодіак-Еко, 2008.

